

Midfastosöndagen

2 Årg.Ev. Joh. 6:24-35.

I.N.J.

“Jag är livets bröd”

Det är ganska märkligt, att Jesus liknar sig själv vid ett bröd. Vad menar han? Ja, inte att han är en brödlimpa. Nej, orden: *“Jag är livets bröd”* understryker att vi behöver honom lika mycket som maten vi äter. Så betydelsefull är Jesus, att vi inte klarar oss honom förutan. Han är det bröd vi alla behöver.

ÄMNE: JESUS ÄR BRÖDET VI ALLA BEHÖVER

I. Därför kom han till oss från himmelen.

Vi människor behöver alltså Jesus. Därför sände Gud honom hit från himlen. Och det betyder inte att han som en annan “alien”, damp ned från ovan i vår verklighet. Nej, det understryker att den “gudasände”- Han säger själv: *“Guds bröd är det bröd som kommer ner från himlen och ger världen liv”*.

Varför behöver vi honom? Jo, synden har skilt oss från Gud. Och människan är aldrig lycklig utan Gud, även om hon inbillar sig det. Utan Gud är vi andligen undernärda. Om vi inte genom tron kommer i livsgemenskap med honom, går vi under.

Därför finns det hos alla människor en djup hunger och törst efter något mer än prylar och pengar, efter att äga och ha, efter att bli något i andras ögon, att lyckas och bli något stort. Det släcker inte själens hunger och törst. Det gör oss inte mätta. Det är som att ständigt propa i sig onyttiga saker som bakelser, kakor, hamburgare. På sådant kan man inte leva. Då drabbas man av undernäring. Den födan är, som Jesus “förgänglig”.

Alla människor, också de som har allt, känner denna hunger och törst, eftersom människan är skapad för att höra Gud till. Som Augustinus säger: “Du o Gud har skapat mig till dig, och mitt hjärta förblir oroligt tills dess att det funnit ro i dig”.

Därför blev Jesus det bröd som ger världen liv. Och han är den ende som med rätta kan kallas “Livets bröd”, eftersom han är den ende som kan förena oss med Gud, ge oss rätten att bli Guds barn och leva med honom för alltid. Det gjorde han möjligt på sitt kors. Så vann han förlåtelse åt oss. Så kan vi få frid, hopp, glädje, trygghet och mening i livet.

När vi ser Jesus på korset, ser vi honom som kom ner från himmelen för att vi skulle leva. Han sträcker ut sina armar för att famna hela världen, också dig och mig. Och han säger som i evangeliet: *“Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta”*.

II. Därför är det så viktigt att söka efter honom.

Människorna i evangeliet sökte visserligen Jesus, men på orätt sätt. De hade fått vara med vid ett av Jesu under, det sk. bespisningsundret, där han mättade femtusen människor med fem kornbröd och två fiskar. Och nu ville man göra honom till kung i ett jordiskt lyckorike.

Men Jesus vägrade! Han är ingen *“Bröd-Messias”*. Han kom inte hit för att göra jorden till ett lyckorike, för att vi skulle få det gott här nere, slippa sorger, bekymmer och svårigheter, utan för att göra oss till barn hos Gud och ge oss ett evigt liv. Därför säger han: *“Arbeta inte för den föda som är förgänglig utan för den föda som består och skänker evigt liv och som Människosonen skall ge er”*.

Jesus är inte för tvångsmatning i det andliga. Att han kom till jorden från himlen räckte inte. Man måste sträcka fram sina händer mot honom om man vill ha det han har att ge. Det är en bra bild av vad det innebär att tro: de tomma, framsträckta händerna.

Därför gäller det att söka efter Jesus med allvar, *söka honom* därför att man behöver det bröd som ger världen liv, *söka honom* därför att man vill leva sitt liv med honom. Och det gör man inte förrän man känt den där hungern och törsten, att det är något man behöver, något mer än det som den lycka, framgång och glädje jorden ger.

Det är detta som är tro: Att komma till Jesus med allvar, villig att ta emot det han vill ge. Konstigare är det inte! Det är precis som med kroppens hunger och törst. Finns mat och dryck väl i kylskåpet, då är det ju en lätt sak att hämta det, laga till det och äta. Så är det också med oss när det gäller själens hunger och törst. Vi vet att Jesus är *“Livets bröd”*. Och vi vet dessutom att han gärna besvarar vår bön: *“Herre, ge oss alltid det brödet”*. Och att vi kan möta honom, här och nu!

III. Därför ger han sig själv åt oss i nattvarden.

Det är sällan vi i predikan får anledning att tala om nattvarden innebörd. Till en del är det väl anledningen till att okunnigheten är så stor om vad det handlar om

när vi firar mässa. Det är enkelt uttryck ett verkligt möte med Jesus, den levande och uppståndne. Hans ord "Detta är min kropp", "Detta är mitt blod", skall förstås bokstavigt, att vi får ta emot honom verkligt, i bröd och vin, inte symboliskt.

Hur bröd och vin kan vara Jesu kropp och blod, det kan ingen människa förklara. Det är ett mysterium, en djup hemlighet. Men nu är det ju Jesus själv som sagt att det är honom vi tar emot. Och han är ju inte vem som helst. Utan den Levande och Uppståndne Herren, som i kraft av sin uppståndelse närvarande överallt. Som en av den lutherska kyrkans största teologer – Johann Gerhard -uttrycker saken: "Jag utforskar inte hans makt utan förundrar mig över hans vävilja; jag granskar inte hans majestät men vördar hans godhet. Jag tror på hans närvaro, fastän jag inte vet hur den kommer till stånd. Men att han är mig mycket och innerligt nära – det vet jag".

Eftersom Jesus alltså på *ett särskilt sätt* kommer till oss i nattvarens bröd och vin, har kyrkan firat nattvard alltsedan Jesus instiftade den. Vi behöver möta Jesus, ta emot hans kärlek, hans förlåtelse, hans kraft och hans mod. Det gör vi visserligen också i Ordet som predikas, när vi läser i vår Bibel eller ber. Men nattvarden är den innerligaste mötesplatsen med Jesus.

Nattvarden skall därför firas ofta. När Jesus säger: "*Den som kommer till mig skall aldrig hungra , och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta*", då betyder det inte att det räcker att fira nattvarden en gång och sedan är det bra, utan att det till skillnad från det förgängliga brödet, ger verklig mättnad. Och vi behöver "*alltid det brödet*".

Om en stund möts du därför av Jesu egen inbjudan: "Kom nu är allt tillrett". Lyft då blicken mot krucifixet och se hur Jesus öppnar famnen för dig. Han vill inte utesluta någon, utan innesluta alla. Jesus längtar efter att möta dig idag. Och till nattvardsbordet får du komma sådan du är. Du behöver inte tänka att du måste vara något för att komma till Jesus, inte veta något för att räknas som hans, inte kunna erbjuda honom något för att följa honom. Komma till Jesus, ta emot hans kropp och blod, det får var och en som behöver honom för att leva rätt och dö tryggt.

Vad Jesus sade till sina första lärjungar när han instiftade nattvarden, det säger han med särskild kärlek och ömhet till oss: "*Hur har jag inte längtat efter att fira denna nattvard med er*" (Luk. 22:15). Ja, Jesus längtar efter oss. Låt oss därför fira vår nattvard i "jublande, uppriktig glädje" (Apg. 2:46). "Laetare" – står det därför på latin i evangelieboken idag – och det betyder "Gläd dig!". Och det är just vad vår nattvard handlar om: Glädje! Amen.